

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
Εταιρεία Ταινιών α.ε.
c i n e m a s

Ο καλύτερος κριτής είναι ο χρόνος, όπως είπε και ο Τονίνο Γκουέρα. Μετά από 40 χρόνια συνεχούς λειτουργίας του Φεστιβάλ, 8 χρόνια μετά τη διεθνοποίησή του, 3 χρόνια μετά την επιστροφή του στο ανακαινισμένο Ολύμπιον, 2 χρόνια μετά την άρση του διαγωνιστικού χαρακτήρα του προ-

γράμματος προβολών όλων των ελληνικών ταινιών της χρονιάς, 1 χρόνο μετά τη λειτουργία της έδρας του θεσμού με τις δύο κινηματογραφικές αίθουσες σε όλη την διάρκεια της σεζόν και λίγες μέρες μετά την τελευταία διοργάνωση, μπορούμε να πούμε ότι κάτι άλλαξε ριζικά, κάτι ωρίμασε και ανανεώθηκε μέσα στον χρόνο. Το φετινό, το 40ο Φεστιβάλ, υπήρξε, τουλάχιστον στην νέα του μορφή, το καλύτερο απ' όλα. Καλύτερο, πρώτα και κύρια, ως προς την επικοινωνία που επιτεύχθηκε, επιτέλους, με το κοινό (του). Ένα κοινό άλλης παιδείας, νοοτροπίας και γούστου, που αναζήτησε φέτος και ανακάλυψε επιτυχώς και την αξία των επιλογών του διεθνούς διαγωνιστικού προγράμματος, βραβεύοντας π.χ. την ίδια ταινία ως καλύτερη με την κριτική επιτροπή. Ένα κοι-

νό χωρίς προσποιήσεις, με αληθινά αυξημένο ενδιαφέρον για έναν άλλο κινηματογράφο, που η συμμετοχή σ' αυτόν απαιτεί χρόνο, επιμονή, μελέτη του προγράμματος, ανταλλαγή πληροφοριών, θετική προδιάθεση και νέα κριτήρια επιλογής και αξιολόγησης. Ένα κοινό, όπως αποδείχθηκε φέτος, πολύ πιο προωθημένο, "ψαγμένο" και δεκτικό και από πολλούς επαγγελματίες της ενημέρωσης του χώρου, που αξιοποίησε στο έπακρο τις ευκαιρίες που του προσφέρονταν για να δει άλλης ποιότητας ταινίες. Σε ένα Φεστιβάλ που διαφέρει ως προς αυτό το κοινό, από "πολλά άλλα φεστιβάλ του κόσμου, που συμβαίνει να υπάρχει καλό πρόγραμμα επιλογών, καλή διοργάνωση αλλά να μην υπάρχει κοινό", όπως διαπίστωνε ήδη από πρόπερσι ο Ομέρ Καβούρ. Ήταν λοιπόν ζήτημα χρόνου να ολοκληρωθεί αυτή η συμμετοχή του κοινού και φαίνεται ότι φέτος ήρθε το πλήρωμα του χρόνου. Όσοι ακόμα περί άλλα τυρβάζουν, παίζοντας "καδυστέρεση", απλώς χάνουν πολύτιμο χρόνο, ευκαιρίες που ίσως δεν τους ξαναδοθούν. Γιατί όλα στον κινηματογράφο, εντός ή εκτός έδρας, όλα είναι χρόνος. Άντε λοιπόν και του χρόνου.

Σωτήρης Ζήκος

Το Φεστιβάλ ο χρόνος και το κοινό του

«Χρειάζεται κουράγιο για να δείξεις το τίποτα. Και αυτό το κουράγιο το αντλώ από την εμπιστοσύνη μου στον θεατή, ειδικά στην σημερινή εποχή που το σινεμά προσπαθεί να κατακτήσει τον θεατή δείχνοντάς του τα πάντα. Εγώ ο ίδιος ως θεατής, όταν πηγαίνω να δω μια ταινία, προτιμώ αυτά τα κενά διαστήματα, παρά σκηνές όπου δεν μπορώ να παρέμβω με κανέναν τρόπο, ούτε καν με την φαντασία μου.»

Αμπάς Κιαροστάμι

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Μπλε Βελούδο, Παράξενα παιχνίδια και Φάργκο στις μεταμεσονύχτιες προβολές και Αστερίξ & Οβελίξ εναντίον Καίσαρα, Στρουμφ αγάπη μου και Λούκυ Λουκ στη Ντέζι Τάουν στις κυριακάτικες παιδικές προβολές

4 Ροζέτα των αδερφών Νταρντέν και The Blair Witch Project στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ

5 Ένας ιδανικός σύζυγος, Η ιστορία της Φίονα, Το τέλος της σεξουαλικής αθωότητας και Ο άνεμος θα μας σπκώσει στις ταινίες Α' προβολής στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ

6 Απολογισμός σε αριθμούς του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

7 Τα Βραβεία του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος του 40ου Φεστιβάλ και τα Κρατικά Κινηματογραφικά Βραβεία Ποιότητας 1999

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Το staff του 40ου
Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης, σε
αμφιμονοσήμαντη
αντιστοιχία με τον
τίτλο της ταινίας που
ταιριάζει στον
καθένα...
και με την παντόφλα
που ταιριάζει στην
καθεμιά!

".....ΘΑ ΣΕ ΔΩ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ"

40ο Φεστιβάλ
Εργαζόμενοι
Λιμάνι
Μισέλ Δημόπουλος
Αντώνης Κιούκας
Δημήτρης Επίδης
Αλέξης Γρίβας
Χαρά Παπαδημητρίου
Αντζελα Πετροπούλακη
Ιωάννα Πανάρετου
Μαρία Γκολφινούπουλου
Ελένη Αποστόλου
Θωμάς Λιναράς

Στέλλα Βουλγαράκη
Γιώργος Μπαζμαδέλης
Νίκος Δόκαλης
Μάρια Βαρβέρη
Μαρία Τζιώλα
Μαρία Ιωάννου
Μαρία Παυλίδου
Δημόσιες Σχέσεις
Γεωργία Δώδου
Τόνια Σαντζινογλου
Βίκυ Παπαδημητρίου
Νάτσης Φόρσας
Μαρίνα Δημητρά
Δάνης Κόκκινος
Βλάσσης Καρακόλιος
Runners
Ανδρέας Δουλιγέρδης
Desk Φιλοξενίας
Αθηνά Ιωάννου
Μαίρη Γεωργίου
Εύη Βλαχάβα
Βάλια Πετροπούλακη
Ρούλα Πιτά
Βίκυ, Νάνα & Χριστίνα
Γραφείο Κίνησης
Λευτέρης Καζαντζίδης
Κώστας Λογοθέτης
Γραφείο Τύπου
Μαρία Ναλτσασσιάνου
Μελίνα Μελικίδου
Ελένη Τρικούνη
Πρώτο Πλάνο
Ισαβέλλα Καπουρκατσίδου
Ρουμπίνη Μακρίδου
Μενέλαος Σταματέλος
Γιάννης Ιώβης
Security

"Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ"
"ΗΡΩΕΣ"
"Η ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ"
"Ο ΟΝΕΙΡΟΚΥΝΗΓΟΣ"
"ΔΕΞΕ ΜΕ"
"ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ"
"ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ"
"Ο ΒΥΣΙΝΟΚΗΠΟΣ"
"ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ"
"ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ"
"ΑΣΕ ΜΕ ΝΑ ΦΥΓΩ"
"ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ" (.....ΠΛΗΡΩΜΗ!!)
"Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΠΟΥΘΕΝΑ"
"Η 7η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ"
"THE STRAIGHT STORY"
"Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ"
"ΒΥΘΙΣΜΕΝΑ ΠΡΩΙΝΑ"
"ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΛΑΓΟΥ"
"ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΑΦΗΣ" / "ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ"
"ΟΙ ΡΟΔΕΣ"
"ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΧΑΡΕΜΙ"
"ΨΗΛΑ ΤΑΚΟΥΝΙΑ"
"Ο ΕΠΑΙΝΟΣ"
"PEPPERMINT"
"MAN NO RUN"
"MI VIDA LOCA"
"ΣΙΜΩΝ Ο ΜΑΓΟΣ"
"ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΦΑΝΑΡΙΑ"
"HUMAN TRAFFIC"
"ΚΑΠΟΥ ΑΝΑΜΕΣΑ" / "Ο 20ς ΑΙΩΝΑΣ ΜΟΥ"
"ΣΤΑΘΜΟΣ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΩΝ"
"Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ"
"Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΙΓΑΝΤΑΙΟΥ ΜΟΥΣΑΚΑ"
"ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ"
"ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΜΟΥ"
"ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ"
"ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ"
"GARAGE OLIMPO" / "ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ"
"THE CAR IS FINE"
"Η ΛΗΣΤΕΙΑ"
"Η ΠΕΠΗ, Η ΛΟΥΣΗ, Η ΜΠΟΜ & ΤΑ ΑΛΛΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ"
"EINSTEIN OF SEX"
"ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΝΕΥΡΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ"
"ΚΑΥΤΗ ΣΑΡΚΑ"
"ΕΡΩΤΑΣ ΟΛΕΘΡΟΥ"
"ΑΜΑΡΤΩΛΕΣ ΚΑΛΟΓΡΙΕΣ"
"Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ"
"ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ"
"JOHNNY"
"Η ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΝΑΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ"

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν			3 0 Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 1 9 9 9		
ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι		ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ	ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι		ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
ΠΑ 3	19:00 21:00 23:00	ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, Όλιβερ Πάρκερ	ΠΑ 17	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ
ΣΑ 4	19:00 21:00 23:00	ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, Όλιβερ Πάρκερ	ΣΑ 18	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ
ΚΥ 5	19:00 21:00 23:00	ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, Όλιβερ Πάρκερ	ΚΥ 19	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ
ΔΕ 6	19:00 21:00 23:00	ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, Όλιβερ Πάρκερ	ΔΕ 20	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ
ΤΡ 7	19:00 21:00 23:00	ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, Όλιβερ Πάρκερ	ΤΡ 21	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ
ΤΕ 8	19:00 21:00 23:00	ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, Όλιβερ Πάρκερ	ΤΕ 22	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ
ΠΕ 9	19:00 21:00 23:00	ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, Όλιβερ Πάρκερ	ΠΕ 23	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ
ΠΑ 10	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ	ΠΑ 24	18:30 20:45 23:00	Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ, Αμπάς Κιροστάνι
ΣΑ 11	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ	ΣΑ 25	18:30 20:45 23:00	Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ, Αμπάς Κιροστάνι
ΚΥ 12	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ	ΚΥ 26	18:30 20:45 23:00	Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ, Αμπάς Κιροστάνι
ΔΕ 13	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ	ΔΕ 27	18:30 20:45 23:00	Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ, Αμπάς Κιροστάνι
ΤΡ 14	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ	ΤΡ 28	18:30 20:45 23:00	Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ, Αμπάς Κιροστάνι
ΤΕ 15	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ	ΤΕ 29	18:30 20:45 23:00	Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ, Αμπάς Κιροστάνι
ΠΕ 16	19:00 21:00 23:00	THE BLAIR WITCH PROJECT, Ε. Σαντσέζ & Ντ. Μάιρικ	ΠΕ 30	18:30 20:45 23:00	Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ, Αμπάς Κιροστάνι

Για επιβεβαίωση της ώρας και της ημέρας προβολής της κάθε ταινίας, παρακαλούμε να επικοινωνείτε με το τηλέφωνο 278.337. Οι κάτοχοι κάρτας μέλους του Φεστιβάλ που δεν λαμβάνουν το Πρώτο Πλάνο ταχυδρομικά, παρακαλούνται να επικοινωνήσουν για επιβεβαίωση της διεύθυνσής τους.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΟΛΥΜΠΙΟΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΟΝ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 65 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1999

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΝΑΛΤΣΑΤΣΙΑΔΟΥ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: [031] 278.337 • website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Μπλε βελούδο (Blue Velvet)

Σκηνοθεσία-σενάριο: Ντέβιντ Λιντς. Παίζουν: Κάιλ Μακλάχλαν, Ιζαμπέλα Ροσελίνι, Ντένις Χόπερ, Λόρα Ντερν. Διάρκεια: 120', 1986

Λάμπερτον. Μικρή κωμόπολη στην Νότια Καρολίνα. Αθώα και βαρετή. Άσπροι φρεσκοβαμμένοι φράκτες και φρεσκοκουρεμένα γκαζόν. Η μελωδία της ευτυχίας. Το αμερικάνικο όνειρο. Σ' αυτήν την αυλή των θαυμάτων επιστρέφει ο νεαρός Τζέφρεϊ. Τον καλωσορίζει ένα κομμένο ανθρώπινο αυτί, θαμμένο στον κήπο του σπιτιού του. Η αστυνομία ερευνά το μυστήριο, μέσα στο οποίο μπλέκεται και ο ίδιος μαζί με την κόρη ενός αστυνομικού, την Σάντυ. Στην άλλη άκρη της πόλης κατοικεί η κόλαση. Το όνομα της Φρανκ: βίαιος, διεστραμμένος, ναρκωμανής, ψυχικά διαταραγμένος γκάνγκστερ, ανθρωπόμορφο τέρας που λατρεύει τον Ρόι Όρμπινσον και βασανίζει με μεγάλη ευχαρίστηση την όμορφη Ντόροθι, τραγουδίστρια σε νάιτ κλαμπ. Καθώς η ταινία αρχίζει και οι τίτλοι πέφτουν -γράμματα γραφομηχανής γλιστράνε πάνω σ' ένα σκοτεινό φόντο από μωβ βελούδο, υπό τους αισθησιακούς ήχους του Άντζελο Μπανταλαμέντι- ξέρουμε ότι το ζοφερό σύμπαν του Λιντς είναι εδώ. Ένας κόσμος διαβρωμένος μέχρι το κόκκαλο, αν και φαινομενικά αθώος, ένας πλανήτης ψευδαισθήσεων, γεμάτος σεξ, σαδομαζοχισμό, βία, σουρεαλισμό, κακόψυχο χιούμορ, αλλά και απaráμιλλο οπτικό στυλ. Ο Λιντς είναι ένας φετιχιστής της εικόνας. Ακόμα και όταν περιεργάζεται, επιστημονικά σχεδόν, τον «καρκίνο» του μυαλού. Περνάει από τα b-movies του '50 στο φιλμ νουάρ, από το ρομάντζο στο αστυνομικό, πιστός στις καταβολές του: τα κόμικς, το dada και τα φτηνά μυθιστορήματα τοέπη.

Τζένη Παυλίδου

*ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου, ώρα 01.00

Παράξενα παιχνίδια (Funny games)

Σκηνοθεσία-σενάριο: Μίκαιλ Χάνεκε. Παίζουν: Σούζαν Λόταρ, Ούλριχ Μιούχε, Φρανκ Γκιέρνιγκ, Άρνο Φρις. Διάρκεια: 102', 1997

Όταν η ταινία προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Καννών 1997, διχάσε κοινό και κριτικούς μ' έναν τέτοιο ακραίο και οξυ τρόπο, που το γεγονός αποτέλεσε ένα μικρό σκάνδαλο. Η ιστορία: δύο νεαροί καλοντυμένοι και καθώς πρέπει, εμφανίζονται στο εξοχικό σπίτι μιας αστικής οικογένειας ζητώντας ευγενικά μερικά αυγά. Η οικοδέσποινα τους προσκαλεί να περάσουν και ικανοποιεί το αίτημά τους. Όταν η πόρτα κλείνει πίσω τους, αρχίζει η κάθοδος προς την κόλαση. Οι δύο νεαροί μ' έναν απίστευτο σαδισμό, εξευτελίζουν, ταπεινώνουν, βασανίζουν και τελικά μακελεύουν τα μέλη της οικογένειας ένα προς ένα. Αυτό που εν πρώτοις ταραίζει είναι αυτή η παράλογη και τυφλή βία, την οποία ιδιοφυώς ο Χάνεκε την κρατά αποκλεισμένη στο εκτός πεδίου. Ο θεατής αισθάνεται παγιδευμένος και παραμένει στη θέση του άναυδος, καθηλωμένος και ανήμπορος μπροστά στην "αόρατη" φρίκη των εικόνων μ' ένα αίσθημα δυσάρεσκειας, ενόχλησης και επιτεινόμενου άγχους να τον κυριεύει. Μη μπορώντας να κατανοήσει τους μηχανισμούς της βίας αδυνατεί να την "απολαύσει", δηλαδή να την καταναλώσει ως φιλικό προϊόν. Ταινία σκοτεινή, απειλητική και συγκλονιστική, που αποφλοιώνει το καταναλωτικό περίβλημα της βίας, στο σινεμά και στη ζωή, και μας αναγκάζει να δούμε το αληθινό της πρόσωπο -αυτό που πολλοί δεν άντεξαν ν' αντικρύσουν- και αποτελεί μια σπάνια, αυθεντική αλλά και "ανυπόφορη" κινηματογραφική εμπειρία.

Θωμάς Λιναράς

*ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Παρασκευή 10 Δεκεμβρίου, ώρα 01.00

Φάργκο (Fargo)

Σκηνοθεσία: Τζόελ Κοέν. Σενάριο: Ίθαν & Τζόελ Κοέν. Παίζουν: Φράνσις ΜακΝτόρμαντ, Σαβ Μπουσέμι, Γουίλιαμ Μέικι. Διάρκεια: 97', 1996

Φάργκο, όπως far-tago. Το σενάριο της ταινίας βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν στην Μινεσότα το 1987. Στην Μινεσότα με τα παγωμένα τοπία. Μια περιοχή που οι κάτοικοί της έχουν παράξενα ονόματα και σαν ορόσημο αναφοράς τον μέγα ξυλοκόπο Πολ Μπάνιον (;). Πρόκειται δηλαδή για τον πιο κατάλληλο, motherfucker τόπο για να διαδραματισθεί μια αληλουχία γεγονότων, που θα καταλήξει σε far-tago: έναν κυκλώνα ηλίθιων ενεργειών και ανώφελης βίας. Όταν ο Τζέρι Λάντερκαρντ, ένας schtuck διευθυντής πωλήσεων αυτοκινήτων, αποφασίζει να "οργάνώσει" την απαγωγή της ίδιας του της γυναίκας για να "ξελασώσει" με τα λύτρα που θα αποσπάσει από τον πάμπλουτο πεθερό του. Όμως τα δύο μούτρα που προλαμβάνει για την απαγωγή, ο Καρλ Σόου Γουόλτερ και ο Γκάεαρ Γκρίμστραντ, είναι τύποι "εκτός ελέγχου" και καθ' οδόν σκοτώνουν έναν αστυνομικό και δύο περαστικούς. Η Μάρτζι Γκούντερστον, επικεφαλής της τοπικής αστυνομίας, που βρίσκεται σε προχωρημένη εγκυμοσύνη και τρώει ακατάπαυστα με απίστευτη βουλιμία, αναλαμβάνει την έρευνα για τους φόνους. Η μέθοδός της αργή αλλά σταθερή, την οδηγεί, με την βοήθεια της τύχης, εκεί που πρέπει την κατάλληλη στιγμή. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι το μακελειό αποφεύγεται, αλλά ούτε και ότι κανείς ένοχος παραμένει απίμωρτος. Μαύρο χιούμορ και εκπληκτικοί χαρακτήρες σ' ένα κρεσέντο τυφλής βίας, από μια ταινία που κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας στις Κάννες το 1996, όπως και το Όσκαρ πρωτότυπου σεναρίου και Α' Γυναικείου ρόλου από την Φράνσις Μακ Ντόρμαντ στο ρόλο της Μάρτζι. Η καλύτερη και η πιο far-tago ταινία των αδελφών Κοέν.

Σωτήρης Ζήκος

*ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Παρασκευή 17 Δεκεμβρίου, ώρα 01.00

ΣΙΝΕΑΚ: ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Αστεριξ & Οβελίξ εναντίον Καίσαρα

Είναι ο Αστεριξ και ο Οβελίξ και δεν χρειάζονται άλλες συστάσεις. Και μαζί τους όλη η τρελοπαρέα των ανυπότακτων Γαλάτων, που ζουν και θα ζουν για πάντα στο 50 π.Χ., στο μόνο χωριό της κέλτικης Γαλατίας, που δεν κατακτήθηκε ποτέ από τους Ρωμαίους. Οι γνωστοί ήρωες του δημοφιλέστερου κόμικ όλων των εποχών (με 280 εκατομμύρια πωλήσεις μέχρι σήμερα σ' ολόκληρο τον κόσμο), που πρωτοδημιούργησαν το 1959 ο σεναριογράφος Ρενέ Γκοσινί και ο εικονογράφος Αλμπέρ Ουντεζό, σε μια ταινία που ζωντανεύει τους χάρτινους ήρωες στην οθόνη με πραγματικούς ηθοποιούς. Αυτό που μετράει βέβαια στην κινηματογραφική τους απόδοση είναι οι ήρωες αυτοί και ο περιβάλλον κόσμος τους να είναι πιστοί στο πρωτότυπο. Μετράει βέβαια η παρουσία του Ζεράρ Ντεπαρντιέ στο ρόλο του Οβελίξ, του Κριστιάν Κλαβιέ στο ρόλο του Αστεριξ ή του Ρομπέρτο Μπενίνι στο ρόλο του ασταστικού Ρωμαίου Ντετρίτους, όχι όμως για την υποκριτική τους ικανότητα αλλά για την εμφανισιακή τους ομοιότητα, πόζα και στυλ ως προς τους ρόλους που υποδύονται. Η ιστορία της ταινίας αποτελεί ένα είδος επιτομής των γνωστότερων επεισοδίων του κόμικ, συν κάτι τις για να δώσει η πλοκή. Για την απόδοση εν κινήσει των "θαυμαστών αποτελεσμάτων" του μαγικού φίλτρου και την προσομοίωση των φόντων με τα "ανοσοπέδα" φόντα των ζωγραφισμένων εικόνων, χρησιμοποιήθηκε η ψηφιακή τεχνολογία. Και ιδού η μαγεία της αναπαραγωγής από το χαρτί στην οθόνη.

*ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 5 Δεκεμβρίου, ώρα 12.00

Στρουμφ, αγάπη μου (κιν. σχέδια)

Τα Στρουμφ (που στην Αμερική ονομάζονται Smurfs) εμφανίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '80, όταν η αμερικάνικη εταιρεία παραγωγής κινουμένων σχεδίων H.B. πρότεινε συνεργασία στον πρώτο τους σχεδιαστή, τον Βέλγο σκιτσογράφο Πεγιό και ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο επιτυχίας στο παιδικό, και όχι μόνο, κοινό της τηλεόρασης. Κάθε ιστορία τους αρχίζει κάπως έτσι: "Μια φορά ήταν ένα ξεχασμένο χωριουδάκι στο δάσος που ζούσαν εκεί κάτι μικροσκοπικά πλάσματάκια που τα λέγανε Στρουμφ και ήταν γεμάτα καλοσύνη. Στο ίδιο δάσος ζούσε και ο Δρακουμέλ, ο ταλαντούχος μάγος - γεμάτος κακία, που έλεγε συνεχώς: Ω, πόσο σας μισώ απαίσια Στρουμφάκια. Κάποια μέρα θα πέσετε στα χέρια μου και τότε αλίμονό σας... Κι εσείς αν είστε καλά παιδάκια σίγουρα θα συναντήσετε κι εσείς κάποια μέρα τα Στρουμφάκια". Κι αυτήν τη φορά, όχι στην οθόνη της τηλεόρασης, αλλά του σινεμά. Το κλου αυτής της ιστορίας είναι ένα στρουμφοκωμό, που ο ερχομός του αναστατώνει συναισθηματικά ολόκληρη την κοινότητα των Στρουμφ, και την βάζει σε νέες περιπέτειες απέναντι στην επιβουλή του μοχθηρού Δρακουμέλ και της πονηρής Ψιψινέλ που τον συνοδεύει.

*ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 12 Δεκεμβρίου, ώρα 12.00

Λούκι Λουκ στη Ντέζι Τάουν (κιν. σχέδια)

Πρωτότυπη ταινία, που προηγήθηκε της ομότιτλης ιστορίας σε κόμικ, σε σενάριο και εικόνες των δημιουργών του, Μορίς και Γκοσινί, και που συνδυάζει τα βασικά μοτίβα αφήγησης όλης της σειράς με ήρωα τον θρυλικό Λούκι Λουκ. Η Ντέζι Τάουν είναι άλλη μια κλασική πόλη του Φαρ-Ουέστ, που χτίζουν οι πιονέροι με τα καρβάνια. Αμέσως καταφθάνουν σ' αυτήν όλα τα τσακάλια, φέρνοντας μαζί τους την αταξία και τη βία. Ευτυχώς εμφανίζεται ο "φτωχός και μόνος κάου-μπόι", που είναι πιο γρήγορος στο πιστόλι και από την ίδια του τη σκία και αποκαθιστά την τάξη. Οι τίμιοι πολίτες της Ντέζι Τάουν τον επευφημούν και του παραδίνουν το αστέρι του Σερίφη. Σε λίγο όμως εμφανίζονται οι φοβεροί και τρομεροί Ντάλτον, που θα διεκδικήσουν το αξίωμα του δημάρχου, του δικαστή και του Σερίφη -αφήνοντας απ' έξω, ως συνήθως, τον βλακέντιο Άβερελ- από τους κατοίκους της Ντέζι Τάουν με όπλο την τρομοκρατική τους φήμη. Ο Λούκι Λουκ παραγκωνίζεται, ώπου εξαιτίας των Ντάλτον η Ντέζι Τάουν δέχεται την επίθεση των Ινδιάνων της περιοχής, κι αυτό αφυπνίζει το φρόνημα των κατοίκων για την υπεράσπιση της, που μαζί με τον Λούκι Λουκ και το ιππικό, που αυτή τη φορά φτάνει έγκαιρα, σώζουν την πόλη. Δυστυχώς όμως, όπως αποδεικνύεται στο τέλος, ο χειρότερος εχθρός για τη συνοχή μιας κοινότητας στο μακρινό Ουέστ δεν είναι ούτε οι Ντάλτον, ούτε οι Ινδιάνοι, αλλά η απληστία γι' αυτό που έχει το όνομα "χρυσός".

*ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 19 Δεκεμβρίου, ώρα 12.00

Εισιτήριο: 1000 δρχ. ατομικό, οικογενειακό: 2000 δρχ. μέχρι 4 άτομα - ΧΟΡΗΓΟΣ: ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ **zoop**

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Λικ Νταρντέν

“Σκεφτόμαστε τον χαρακτήρα του Κ. στο Κάστρο του Κάγκα, που δεν του επιτρέπουν να μείνει στο κάστρο, που πάντα τον απαρνούν στο χωριό κι ο οποίος αναρωτιέται αν υπάρχει στ’ αλήθεια. Αυτό μας έδωσε την ιδέα για ένα κορίτσι που ζει εκτός του κοινωνικού συνόλου, που θέλει να τα καταφέρει καλά στη ζωή του για να μπορέσει να ξαναγυρίσει στην κοινωνία, αλλά που κάθε φορά το ξαναπετάει εκτός. Αποφασίσαμε να κάνουμε μια ταινία για αυτό το κορίτσι που έχει προσκολληθεί σε μια μόνο ιδέα: να έχει μια δουλειά για να είναι όπως και οι άλλοι και να ζει μια φυσιολογική ζωή. Διαλέξαμε να δώσουμε αυτήν την ιδέα στον χαρακτήρα και να δούμε μέχρι που μπορούσαμε να το φτάσουμε, μέχρι που μπορούσε να το οδηγήσει η φύση του... Από εκεί και πέρα, γράψαμε πολύ, αμέτρητες σημειώσεις, πριν να ανακαλύψουμε ποια ήταν η Ροζέτα”.

Ζαν Πιερ Νταρντέν

“Αποφασίσαμε να μην ξεκινήσουμε με την πλοκή αλλά με το πρόσωπο. Αντίθετα από την Υπόθεση, θέλαμε να δομήσουμε το σενάριο ανάλογα με τα γεγονότα που συμβαίνουν. Έπρεπε να βάλουμε το θεατή σε θέση να αναρωτιηθεί: Τι θα της συμβεί; Πώς θα το αντιμετωπίσει κι αυτό;”

ΤΑΙΝΙΕΣ Α' ΠΡΟΒΟΛΗ

Ροζέτα / Rosetta

Σκηνοθεσία-σενάριο: Λικ και Ζαν-Πιερ Νταρντέν. Φωτογραφία: Αλέν Μαρκοέν. Εικονολήπτης: Μπενουά Ντερβό. Μηχανικός ήχου: Ζαν Πιερ Ντερέ. Μοντάζ: Μαρί Ελέν Νταζό. Παίζουν: Εμιλί Ντικέν, Φαμπρίτσιο Ροντζόνε, Ολβιέ Γκουρμέ, Αν Γιερνό. Διάρκεια: 91’

Ζεστές βάφλες με αγνά υλικά, μια εντελώς άλλη γεύση στο σινεμά. Η ταινία αυτή αποτελείται από τα σχεδόν “αμοιβάριστα” πλάνα, που τραβάει σχεδόν κάθε στιγμή, με μια κάμερα στο χέρι, ο εικονολήπτης Μπενουά Ντερβό, παρακολουθώντας από πολύ κοντά την Εμιλί Ντικέν καθώς αυτή ζει τη ζωή της Ροζέτα. Τα πάντα σ’ αυτήν την ταινία είναι η Ροζέτα. Ένα πρόσωπο που γέννησε η φαντασία ή/και η εμπειρία στα ντοκιμαντέρ των αδερφών Νταρντέν. Τα υπόλοιπα όλα, περί σεναρίου, σκηνοθεσίας, διεύθυνσης φωτογραφίας, μοντάζ και ερμηνευτικής μεθόδου της σχολής Πίτερ Μπρουκ από την Εμιλί Ντικέν, παραμένουν μυστηριωδώς αδιευκρίνιστα πίσω από το πρόσωπο της Ροζέτα. Της νεαρής Ροζέτα που δεν μοιάζει με κανένα από τα κορίτσια της ηλικίας της, ούτε με κάποιον άλλον χαρακτήρα του σινεμά. Την Ροζέτα που ζει σ’ ένα τροχόσπιτο που μπάζει από παντού, σ’ ένα άθλιο κάμπινγκ, δίπλα σ’ ένα ποτάμι με λασπόνερα –όπου κρυφά ψαρεύει καμιά φορά, μαζί με την αλκοολική μητέρα της που την φροντίζει σαν να είναι η ίδια η μητέρα. Την Ροζέτα που βγαίνει συνεχώς στον έξω κόσμο, φορώντας τα μοναδικά καλά της παπούτσια, σε αναζήτηση μιας οποιασδήποτε εργασίας και επιστρέφει απολυμένη για να φορέσει τις λασπόνερες γαλότσες της. Την Ροζέτα που επιβιώνει με τα στοιχειώδη, πληρώνει τους λογαριασμούς της, που δεν θέλει να εξαρτάται από κανέναν και να χρωστάει σε κανέναν. Την Ροζέτα που δεν νοιάζεται για την μουσική, δεν ξέρει να χορεύει, δεν έχει φίλο, μιλάει ελάχιστα, κοιτάει τη ζωή των άλλων κρυμμένη πίσω από τις γωνίες, παραδοκόντας μια ευκαιρία που θα της επιτρέψει να αποκτήσει κι αυτή μια φυσιολογική ζωή. Την Ροζέτα που υποφέρει από πόνους της περιόδου, σπάει τα βραστά αυγά στο κούτελό της, συνομιλεί με τον εαυτό της, είναι ικανή για οτιδήποτε αλλά μετά το μετανιώνει, είναι πάντα, με όποιον κι αν βρίσκεται, μόνη. Και καμιά φορά λυγίζει και κλαίει –χωρίς δάκρυα, κάτω απ’ το βάρος των όσων έχει επωμισθεί, γιατί δεν παύει να είναι ένα παιδί. Η Ροζέτα που, εν πάσει περιπτώσει, είναι τόσο αλλιώτικη σε όλα της, που μια ταινία γι’ αυτήν, και μόνο γι’ αυτήν, αποτελεί κάτι που κανείς δεν έχει ξαναδεί στον κινηματογράφο ή στη ζωή. Σε μια ταινία μάλιστα που δεν υπάρχει ούτε ίχνος επίφασης κάποιας “καλλιτεχνικότητας”, ούτε καν κοινωνικού ψευδοδονκουμέντου –κι ας λένε μερικοί. Μπράβο στην επιτροπή στις Κάννες που βράβευσε την Ροζέτα, τόσο ως ταινία, όσο και ως ενσάρκωσή της από την Εμιλί Ντικέν. Όλα για την Ροζέτα. Κι όσοι δεν μπορούν ακόμα να το χωνέψουν, σαν να τους πέσαν οι βάφλες βαριές, περαστικά τους. Η Ροζέτα μπορεί να υπάρξει και χωρίς αυτούς. Όπως πάντα.

Σωτήρης Ζήκος

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 3-9 Δεκεμβρίου

The Blair Witch Project

Σκηνοθεσία-σενάριο-μοντάζ: Ντάνιελ Μάρκ, Εντουάρντο Σαντσεζ. Φωτογραφία: Νιλ Φρέντερικς. Μουσική: Αντόνιο Κόρα. Παίζουν: Χέιθερ Ντόναχου, Μάικλ Α. Γουίλιαμς, Τζόσουα Λέοναρντ, Μισσι Γκρίφιν, Τζιμ Κινγκ, Σάντρα Σάντσεζ, Εντ Σουάνσον, Πατρίσια Ντεκού. Διάρκεια: 80’

Οκτώβρης του 1997, ο Eduardo Sanchez και ο Dan Myrick, αφήνουν τρεις νέους ηθοποιούς –την Heather Donahue, τον Michael A. Williams και τον Joshua Leonard– σε μια απομονωμένη δασική περιοχή του Maryland. Οι τρεις ηθοποιοί θα μείνουν εκεί για μια περίοδο 6 ημερών: μαζί τους έχουν εξοπλισμό για κάμπινγκ, κάμερες και πολύ συγκεκριμένες οδηγίες για να κινηματογραφήσουν την παραμονή τους στο δάσος... Αυτές οι έξι ημέρες υπήρξαν η απαρχή της δημιουργίας μιας από τις πιο πετυχημένες ταινίες στην ιστορία του αμερικάνικου ανεξάρτητου κινηματογράφου. Μ’ ένα ευτελή προϋπολογισμό –μόλις 30.000 δολάρια (9.500.000 δραχμές)– η ταινία που με τον πιο ανορθόδοξο τρόπο γύρισαν οι δυο σκηνοθέτες (αλλά και οι τρεις ηθοποιοί) υπήρξε η επιτυχία του καλοκαιριού στις ΗΠΑ, δημιουργώντας μια μυθολογία μοναδική για σύγχρονη ταινία τρόμου και προσελκύοντας την προσοχή των αμερικάνικων Media (εξώφυλλο στα περιοδικά Time και Newsweek, αφιερώματα σε εκπομπές μεγάλης τηλεθέασης). Γυρισμένη στα σκοτεινά δάση του Maryland, η ταινία καταγράφει τις περιπέτειες τριών νεαρών κινηματογραφιστών, οι οποίοι περιπλανιούνται προσπαθώντας να γυρίσουν ένα ντοκιμαντέρ για μια μάγισσα της περιοχής (Blair). Όμως η παραμονή στο δάσος, σε αναζήτηση της μάγισσας, θα επιτείνει την ανασφάλεια των τριών πρωταγωνιστών και γρήγορα θα τους οδηγήσει –και μαζί μ’ αυτούς και τον θεατή– στις επικράτειες του τρόμου και του σκότους. Η αόρατη παρουσία που στοιχειώνει το δάσος θα στοιχειώσει και την ζωή των τριών πρωταγωνιστών. Όμως σε μια, όχι και τόσο απροσδόκητη εξέλιξη των γεγονότων, το υλικό που οι τρεις κινηματογραφιστές έχουν γυρίσει θα βρεθεί, ένα χρόνο μετά την εξαφάνισή τους. Έτσι αυτό που ο θεατής παρακολουθεί είναι το υλικό που οι εξαφανισμένοι (!) κινηματογραφιστές έχουν γυρίσει: είναι η ζωή τους από την είσοδο τους στο δάσος μέχρι το τελευταίο λεπτό της παραμονής τους σ’ αυτό. Η μυθολογία χάνεται μέσα στην φόρμα του ντοκιμαντέρ, η “πραγματικότητα” γίνεται μυθολογικό υλικό: σ’ αυτήν την ταινία τρόμου είναι τα ίδια τα γυρίσματα της που συνιστούν την ιστορία και την αφήγηση. Ταινία που οικοδομεί το κλίμα απειλής και τρόμου στο εκτός πεδίου –στο σκοτάδι, στους απειλητικούς ήχους, στους απόκοσμους θορύβους– το Blair Witch Project, γυρίστηκε με τους νόμους και τα ήθη του ανεξάρτητου σινεμά: είναι ακριβώς γι’ αυτό που η υποκριτική των ηθοποιών, αλλά και οι λήψεις σε βίντεο Hi-8 και σε ασπρόμαυρο φιλμ των 16mm, υποβάλλουν μια μοναδική, για ταινία τρόμου, αίσθηση του πραγματικού.

Δημήτρης Μπάμπας

Eduardo Sanchez

(συν-σκηνοθέτης της ταινίας)

Η ΑΡΧΗ

Αυτό στο οποίο καταλήξαμε (συζητώντας εγώ και Daniel Myrick, πριν ξεκινήσουμε την ταινία) ήταν ότι όταν ήμασταν παιδιά πιστεύαμε απόλυτα αυτά που βλέπαμε στις οθόνες των κινηματογράφων. Αναρωτηθήκαμε όμως τι πρέπει να κάνουμε σήμερα για φοβίσουμε ένα κοινό που έχει πλέον μεγάλη εμπειρία από τις εικόνες του κινηματογράφου. Και τελικά αυτό στο οποίο καταλήξαμε ήταν ότι η ταινία έπρεπε να δείχνει αληθινή από την αρχή μέχρι το τέλος της. Να μην υπάρχει τίποτε που να αποκαλύπτει ότι αυτό που βλέπει ο θεατής είναι ταινία μυθοπλασίας. Όχι πανοραμική, όχι τράβελινγκ, όχι φωτισμός του πλάνου από τρεις διαφορετικές γωνίες, όχι μυστηριώδη ηχητικά εφέ, όχι ήχος surround. Τα πάντα στην ταινία θα έπρεπε να δείχνουν σαν να πρόκειται για μια ερασιτεχνική ταινία. Απλώς τρεις άνθρωποι που εισέρχονται στην κόλαση.

ΤΑ ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ

Χρησιμοποίησαμε βίντεο. Και οι ηθοποιοί ζούσαν απόλυτα τους ρόλους τους. Αυτό που κάναμε ήταν να υποδουλιζούμε το αίσθημα της ταινίας. Και μετά να τους σπρώχνουμε στις σκηνές που είχαμε στήσει. Στο τέλος η Heather [πρωταγωνίστρια της ταινίας] φαίνεται σαν να έχει χάσει βάρος απ’ όλη αυτήν την ταλαιπωρία. Και αυτό γιατί ζούσαν στην πραγματικότητα όπως οι ήρωες της ταινίας. Περιπατούσαν φορτωμένοι πολλά χιλιόμετρα την ημέρα, κάθε μέρα. Και καθώς περνούσαν οι μέρες των γυρισμάτων περιορίζαμε το φαγητό τους. Τις τελευταίες δύο ημέρες είχαν για φαγητό ξηρά τροφή και μια μπανάνα. Ήξεραν από πριν ότι θα δουλέψουν έτσι. Τους είχαμε πει από πριν: “θα ταλαιπωρηθείτε. Δεν πρόκειται να πάθετε κάτι σοβαρό, όμως θα προσπαθήσουμε να σας επηρεάσουμε. Θα προσπαθήσουμε να σας φοβίσουμε, να σας κάνουμε να ‘σπάσετε’. Και μετά θα δούμε τι έχετε γυρίσει απ’ όλα αυτά σε βίντεο”.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Το σενάριο που γράψαμε μαζί με τον Dan ήταν βασικά χωρίς διάλογο. Είχαμε αφήσει τους ηθοποιούς, στο 95 τοις εκατό των γυρισμάτων, μόνους. Και πέτυχαν σ’ όλα τα σημεία που, μέσω του σεναρίου, τους είχαμε θέσει. Έχουμε στην ταινία τρεις εκπληκτικές ερμηνείες.

Από συνέντευξη στο site allmovie.com

Joshua Leonard

(ηθοποιός της ταινίας)

ΜΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Όταν προσληφθήκαμε σαν ηθοποιοί, το πρώτο που μας είπαν [οι δύο σκηνοθέτες] ήταν: “Εγγυόμαστε την ασφάλεια σας. Δεν μπορούμε όμως να εγγυηθούμε για τις ανέσεις σας”. Το κατανοείς αυτό, αλλά ακόμα και έτσι δεν είσαι προετοιμασμένος για το τι θα αντιμετωπίσεις. Όταν επί τρεις μέρες τρως ξηρά τροφή, όταν τα τοιγάρα σου έχουν τελειώσει, όταν δεν κάνεις μπάνιο, όταν μένεις άπνους, όταν έχει πλημμυρίσει η σκηνή σου –πρέπει να παίζεις, να υποδυθείς τον ρόλο σου. Σκουπίζεσαι με φύλλα και είσαι μαζί με δύο άτομα που σου είναι απόλυτα ξένα για 24 ώρες το εικοσιτετράωρο. Είναι τόσο πολλά αυτά τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσεις. Και μετά βγάνεις έξω και εκεί βρίσκεις την “μέθοδο”. Εκεί υπάρχει η πραγματικότητα.

ΑΥΤΟΠΡΟΒΟΛΗ

Νομίζω ότι αυτό που “δούλεψε” στην ταινία ήταν ότι εγκαταλείψαμε ως ηθοποιοί την όποια διάθεση αυτοπροβολής είχαμε, σταμάτησαμε να σκεφτόμαστε “θέε μου, δείχνω άσχημος”. Νομίζω ότι αυτό που δούλεψε ήταν ότι αφιεθήκαμε να μας παρασύρει η διαδικασία των γυρισμάτων. Και στην πιο ρεαλιστική αμερικάνικη ταινία που έχω δει, υπάρχει πάντα η αίσθηση ότι αυτό που βλέπεις δεν είναι αληθινό. Αν έχουμε κάνει σωστά την δουλειά μας στην ταινία, ελπίζω ότι αυτή η αίσθηση δεν θα υπάρχει.

BLAIR WITCH PROJECT & SCREAM

Πιστεύω ότι η διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στις δύο ταινίες είναι ότι δεν περιμένεις να δεις κλισέ και κοινοτυπίες, όταν παρακολουθείς το Blair Witch. Όταν βλέπεις αυτές τις ανατριχιαστικές ταινίες τρόμου περιμένεις ότι θα τρομάξεις (αλλά δεν τρομάξεις) μ’ ένα τρόπο ρεαλιστικό: περιμένεις για το πλάνο που είναι γεμάτο αίματα ή για τον τύπο που θα εμφανιστεί ξαφνικά κάτω από το κρεβάτι. Αντίθετα το Blair Witch Project είναι μία ταινία άμεση, η οποία βασίζεται στην φαντασία και η οποία σου επιτρέπει να κάνεις το δικό σου ταξίδι. Η ταινία λειτουργεί σε πιο προσωπικό επίπεδο και δεν χρησιμοποιεί ευρημάτα (gags) για να αποσπάσει από τον θεατή τον φόβο: αυτό το αφήνει στα τέρατα που κρύβονται στη φαντασία του θεατή.

Συνέντευξη στο ηλεκτρονικό περιοδικό salon.com

Απόδοση: Δημήτρης Μπάμπας

ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, 10-23 Δεκεμβρίου

ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Ο ιδανικός σύζυγος / An ideal husband

Σκηνοθεσία: Όλβερ Πάρκερ. Φωτογραφία: Ντέβιντ Τζόνσον. Ηθοποιοί: Κέιτ Μπλάνσετ, Ρούπερτ Έβερ, Τζέρεμι Νόρθαμ, Τζούλιαν Μουρ, Μίνι Ντράιβερ. Διάρκεια: 97'

Νέος, ωραίος, αριστοκράτης και αρκούντως ευτυχής ο σερ Ρόμπερτ Κίλτερν, απολαμβάνει τα προνόμια της ευνοούμενης τάξης του. Ανερχόμενος πολιτικός, άψογος οικοδεσπότης, υπόδειγμα καλής ανατροφής για την αγγλική ελίτ του 1895 και ιδανικός σύζυγος για τη ντελικάτη και πανέμορφη λαϊδή Τσίλτερν. Όμως μυστικά και ψέματα του παρελθόντος, αλλά και δилήμματα ή συμβάσεις...βικτοριανής κοπής παζαρεύουν την καθώς πρέπει εικόνα του, την καριέρα και την ανθοστολιστή πασάδα του. Φορέας της ιντριγκας η δολοπλόκα κυρία Σεβελί, που τον εκβιάζει να ψηφίσει ένα νόμο, με αντάλλαγμα να κρατήσει το στόμα της κλειστό για τον πρότερο ερωτικό του βίο. Το γαϊτανάκι των παρεξηγήσεων (μ)πλέκεται περισσότερο όταν η αδελφή του σερ Ρόμπερτ «καλοβλέπει» τον λόρδο Άρθουρ Γκόριν, αμετανόητο εργένη, γνωστό ως «χασομέρη του Λονδίνου», πλην έμπιστο και αφοσιωμένο φίλο του, που σπεύδει να ξεδιαλύνει την παρεξήγηση... Εκατό σχεδόν χρόνια μετά το «The Importance of being Ernest», το σχόλιο του πικρόχολου κυρίου Όσκαρ Ουάιλντ για τα άτεγκτα ήθη της αγγλικής αριστοκρατίας παραμένει επίκαιρο για πολλούς από τους σημερινούς θιασώτες του «κοινωνικού φαίνεσθαι». Τρία σχεδόν χρόνια μετά το κινηματογραφικό του ντεμπούτο με τον σεξπικρικό Οθέλλο, ο νεαρός σκηνοθέτης Όλβερ Πάρκερ,

στη δεύτερη ταινία του επιμένει σε γνωστά θεατρικά κείμενα, επιλέγοντας ένα ιδανικό καστ αξιώσεων: Τζέρεμι Νόρθαμ, Κέιτ Μπλάνσετ, Τζούλιαν Μουρ, Ρούπερτ Έβερ, Μίνι Ντράιβερ. Η ταινία συμμετείχε εκτός συναγωνισμού στο φετινό Φεστιβάλ των Κανών και τιμήθηκε με το βραβείο ανδρικής ερμηνείας (Ρούπερτ Έβερ) στο Φεστιβάλ του Σιάτλ.

Βούλα Παλαιολόγου

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 3-9 Δεκεμβρίου & Π. ΖΑΝΝΑΣ, 10-16 Δεκεμβρίου

Η ιστορία της Φίονα / Fiona

Σκηνοθεσία-σενάριο: Έμος Κόλεκ. Φωτογραφία: Εντ Ταλαβέρα. Παίζουν: Άννα Τόμσον, Φελίσια Μαγκράντ, Αλίσσα Μούλχερν, Άννα Γκρέις, Μπιλ Ντόους. Διάρκεια: 87'

Η Φίονα ζει σε μια κατάσταση άγριας παρανομίας. Εγκαταλελειμμένη από την μητέρα της έζησε στη συνέχεια μ' έναν βόναυσο πατέρα για να καταλήξει τελικά στην πορνεία και τα ναρκωτικά. Δίχως ίχνος ντροπής ζει τη ζωή της ακόλαστα και απολύτως ανήθικα. Η Φίονα δολοφονεί τρεις αστυνομικούς με την ίδια αδιαφορία που «ψωνίζει» ή «ψωνίζεται» και στη συνέχεια βρίσκει καταφύγιο σ' ένα σπίτι, όπου συναντά την Ανίτα, μια πόρνη εξαντλημένη απ' τη ζωή. Όμως η Ανίτα τυχαινει να είναι η μητέρα της Φίονα. Και οι δυο τους δούλευαν στα ίδια μέρη αλλά δεν είχαν συναντηθεί ποτέ. Αυτή η συνάντηση θα γίνει η αφορμή για να εγκαταλείψει η Φίονα τη Νέα Υόρκη. Όπως λέει και ο σκηνοθέτης, "...η ταινία γυρίστηκε σε 18 μέρες μ' ένα αφοσιωμένο συνεργείο, με κάμερα στο χέρι, λίγες πρόβες, λίγη προετοιμασία, αρπάζοντας μια στιγμή, έναν χώρο, μια κατάσταση, όπως παρουσιάζονταν, κινούμενοι γρήγορα και κινηματογραφώντας ένα υλικό που σπάνια εμφανίζεται. Τα γυρίσματα γινόντουσαν κυρίως τα Σαββατοκύριακα. Ο φωτογράφος ερχόταν από το Οχάιο και μετά επόστρεφε στην πόλη του. Βέβαια, πριν από αυτό, είχα γνωρίσει δύο κορίτσια τα οποία με πήγαν στο crack-house που βλέπετε στην ταινία. Θυμάμαι ότι υπήρχαν κορίτσια που κάπνιζαν συνέχεια, τυμένα με λίγα ρούχα και το σπίτι τους ήταν πολύ μικρό. Δεν άνοιγαν ποτέ το παράθυρο, η κάπνα ήταν υπερβολική, υπήρχε crack...". Η Φίονα είναι η

όγδοη ταινία του Amos Kollek και η δεύτερη με πρωταγωνίστρια την κομψή, εύθραυστη, ερεθιστική και απρόβλεπτη Anna Tomson. Με το Sue ο Kollek πριν ένα χρόνο κέρδισε το βραβείο της διεθνούς κριτικής επιτροπής στο Βερολίνο. Στη Fiona, με ύφος ντοκιμαντέρ, κάμερα στον ώμο, κοντινά πλάνα, αχνό φωτισμό, ο Kollek αποκαλύπτει μια άγνωστη πτυχή του κόσμου των crack-houses της Νέας Υόρκης ακολουθώντας την πορεία της μούσας του.

Χρήστος Καλλιτάης

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 17-23 Δεκεμβρίου

Το τέλος της σεξουαλικής αθωότητας

The loss of sexual innocence

Σκηνοθεσία: Μάικ Φίγκις. Φωτογραφία: Μπενουά Ντελόμ. Ηθοποιοί: Τζούλιαν Σαντς, Σάφρον Μπάροου, Μαρκ Λονγκ, Κέλι Μακ Ντόναλντ. Διάρκεια: 106'

Η ιδέα για την ταινία ξεκίνησε 16 χρόνια πριν με κάποια θεατρικά κομμάτια που ταυτόχρονα θα γινόντουσαν και ταινία. Οι ρόλοι και στα δύο θα ερμηνεύονταν από τους ίδιους ηθοποιούς έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα είδος καλλιτεχνικής σύνθεσης. Το σενάριο πάντως στο οποίο θα πατούσε το πείραμα είχε τον τίτλο «Short Stories». Λόγω ανειλλημένων υποχρεώσεων το σχέδιο μπήκε στο συρτάρι. Στην σημερινή του εκδοχή, το «τέλος της σεξουαλικής αθωότητας» είναι μια αισθητική αναζήτηση του κινηματογραφικού μέσου και ταυτόχρονα μια επανεργνηία του βιβλικού μύθου του Αδάμ και της Εύας και του προπατορικού αμαρτήματος. Με την δομή αποπασματικών βινιετών, μιας σειράς πολύχρωμων ταμπλό βιβλίων με λιτούς διαλόγους η ταινία παρακολουθεί διάφορες χρονικές περιόδους της ζωής ενός εθνογράφου κινηματογραφιστή, του Νικ (Τζούλιαν Σαντς). Ως μικρό αγόρι στην αποικιοκρατούμενη Κένυα, ως έφηβος στο Λονδίνο των σιζίτς (εδώ τον ερμηνεύει ο Τζόνθαν Ρίς Μένιερς) και αργότερα ως σύζυγος και πατέρας παγιδευμένος σε μια αδιέξοδη σχέση. Η διασταύρωση αυτών των ιστοριών με την παραβολή της πτώσης από τον Παράδεισο δημιουργεί μια αλληγορία κι έναν διαλογισμό πάνω στην σεξουαλικότητα, την επιθυμία, την ενοχή, τον πόθο, την μνήμη και τα όνειρα, θέματα με τα οποία ο Φίγκις είχε καταπιαστεί και στο One Night Stand. Το πείραμα πετυχαίνει κυρίως ό-

μως οπτικά. Τα γυρισμένα με super 16 πλάνα, τα καφεκίτρινα φίλτρα, τα ατέλειωτα φλάσμπάκ, το σβήσιμο της εικόνας σε μαύρο, η υπέροχη φωτογραφία του Μπενουά Ντελόμ (το άρωμα της πράσινης παπάγιας) και οι σονάτες στο πιάνο του Σοπέν δημιουργούν μια υπέροχη καθηλωτική ατμόσφαιρα. Το πρόβλημα είναι να ανακαλύψεις τον σεναριακό συνδετικό ιστό των όσων βλέπεις. Εκτός κι αν έχεις αποφασίσει να ακολουθήσεις αυτό το ακαδημαϊκό κινηματογραφικό ισοδύναμο ενός ποιήματος μόνο με τις αισθήσεις και την διανοητική σου εξάψη!

Τζένη Παυλίδου

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, από 24 Δεκεμβρίου

Ο άνεμος θα μας σπκώσει

The wind will carry us

Σκηνοθεσία-σενάριο: Αμπάς Κιαροστάμι. Φωτογραφία: Μαχμούντ Καλαρί. Παίζουν: Μπεχζάντ Ιπουράνι και οι κάτοικοι του χωριού Σία Νταρέ. Διάρκεια: 115'

Η ιστορία της ταινίας διαδραματίζεται σ' ένα μικρό χωριό του Ιρανικού Κουρδιστάν μακριά από την Τεχεράνη. Είναι η ιστορία μιας ομάδας ανθρώπων, που πηγαίνουν στο χωριό Σία Νταρέ, για να κάνουν το ρεπορτάζ μιας τελετής. Οι κάτοικοι του χωριού αγνοούν το λόγο του ερχομού τους. Οι επισκέπτες συζητούν κυρίως στην περιοχή του παλιού νεκροταφείου και κάνουν τους ντόπιους να πιστέψουν ότι αναζητούν κάποιον θησαυρό. Τελικά εγκαταλείπουν το χωριό, δίνοντας την εντύπωση ότι δε βρήκαν αυτό που ψάχνουν. Ο σκηνοθέτης με τον συνηθισμένο απλό του τρόπο αφηγείται το προσωπικό δράμα ορισμένων ανθρώπων που αναζητούν κάτι καινούριο το οποίο όμως δεν είναι σε θέση να εκφράσουν. Ο τίτλος της ταινίας είναι εμπνευσμένος από τον στίχο ενός ποιήματος της Φορούχ Φαροκζάντ. Με τα πιο στοιχειώδη κινηματογραφικά μέσα και με πλούσιο το σπινθηρίσμα της δημιουργίας ο Κιαροστάμι φτιάχνει εικόνες και γεγονότα που αποκτούν σημασία επειδή δεν παρουσιάζονται αμέσως ή δεν γίνονται ορατά σε πρώτο πλάνο. Όπως λέει και ο ίδιος, "από την αρχή είχα κατά νου να κα-

θυστερήσω όσο μπορώ περισσότερο την εμφάνιση όλων των χαρακτήρων στην ταινία. Ήθελα ο θεατής να φανταστεί αυτό που δεν έβλεπε. Ο άνεμος θα μας σπκώσει, βραβευμένη με το ειδικό βραβείο της κριτικής επιτροπής στη Μόστρα της Βενετίας, είναι η δέκατη μεγάλου μήκους ταινία του Αμπάς Κιαροστάμι.

Χρήστος Καλλιτάης

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, από 24 Δεκεμβρίου

Οι σκηνοθέτες μιλούν...

“Ποτέ δεν πήγα σε μια σχολή κινηματογράφου, άρχισα να σκηνοθετώ ταινίες με πολύ λίγες ουσιαστικά τεχνικές γνώσεις. Προερχόμενος από τον χώρο της συγγραφής βιβλίων, μάλλον δεν ήμουν ποτέ πολύ σίγουρος γι' αυτό που έκανα. Στη Sue και την Fiona σταμάτησα ν' ακούω όλους αυτούς τους ειδικούς να μου λένε πώς πρέπει να κάνω το ένα ή το άλλο πράγμα, και απλά έκανα τα γυρίσματα σύμφωνα με τον τρόπο που εγώ σκεφτόμουν και σύμφωνα με το σενάριό μου. Είχα πάρει επίσης πολύ λιγότερα μέτρα προστασίας για διάφορους τομείς της ταινίας και λειτουργούσα πιο ελεύθερα. Δεν υποστηρίζω ότι η Fiona είναι αληθινή τέχνη, το μόνο που ισχυρίζομαι είναι ότι προήλθε από μένα και τα δικά μου αισθήματα και δεν έγινε βάσει κάποιου σχεδίου που θα ικανοποιούσε τον κόσμο και θα γνώταν μεγάλη επιτυχία στο box office.”

Έμος Κόλεκ

“Με απωθεί το γεγονός ότι το 99,9% των αμερικάνικων ταινιών ακολουθεί τους κανόνες μιας υπερβολικά απλοϊκής μυθιστορηματικής γραφής και μιας πολύ κακής γραμμικής αφήγησης”

Μάικ Φίγκις

“ Η ταινία μου υπόσχεται αρχικά να κάνει συμμετοχο τον θεατή σε μια επικείμενη τελετή, πολύ ιδιαίτερη, την οποία τελικά δεν βλέπει. Έτσι, εάν ο θεατής βγει από την αίθουσα ευχαριστημένος, ακόμα κι αν δεν έχει δει την τελετή, αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει ανάμεσα σ' αυτόν και τον σκηνοθέτη μια σχέση ολοκληρωτικής εξάρτησης. Ο θεατής δεν περιμένει να τηρηθούν οπωσδήποτε οι υποσχέσεις, έχει την δική του προσωπικότητα και μπορεί να δεχτεί ότι η ταινία μπορεί και να τελειώνει έτσι. Σε ό,τι αφορά το τέλος της ταινίας δεν το άφησα ανοιχτό: το έκλεισα. Οπωσδήποτε δεν έδειξα την επικείμενη τελετή. Όμως, με όλες τις πληροφορίες που προσέλαβε ο θεατής στη διάρκεια της ταινίας, μ' έναν κάποιον τρόπο την τελετή την έχει δει. Όταν η ηλικιωμένη γυναίκα πεθαίνει και αρχίζει να κινείται η πομπή των γυναικών, πιστεύω πως ο θεατής μπορεί να φανταστεί αυτό που πρόκειται να συμβεί και έτσι να ολοκληρώσει τη δουλειά του σκηνοθέτη. Η ταινία μου είναι σαν ένα παζλ που το βάζω στα χέρια του θεατή και που εναπόκειται σ' αυτόν να το τελειώσει.”

Αμπάς Κιαροστάμι

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Είπαν...

Λουκία Ρικάκη

Το Φεστιβάλ προσφέρει μια ενδιαφέρουσα πλατφόρμα ταινιών και ιδεών από όλον τον κόσμο. Ένα φεστιβάλ εικόνων προσφέρει χρήσιμες πληροφορίες πέραν του ίδιου του σινεμά, σου συστήνει κοινωνίες και ανθρώπους από όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Είναι επίσης πολύ χρήσιμη εμπειρία για μας τους Έλληνες κινηματογραφιστές, καθώς μας δίνεται η ευκαιρία να παρακολουθήσουμε τι παίζει και τι παίζεται στη διεθνή σκηνή, μας δίνει κίνητρο να αναμετρηθούμε με ξένες κινηματογραφίες. Η προσπάθεια είναι σημαντική. Πρέπει να της δοθεί χρόνος για να βελτιωθεί και να προχωρήσει. Πρέπει κι εμείς να προσαρμοστούμε στη νέα φυσιογνωμία. Μαζί με το Φεστιβάλ προχωράμε κι εμείς, δημιουργοί και θεατές. Το ενδιαφέρον είναι ότι έρχονται ταινίες, μάλιστα πολλές από αυτές δεν θα είχαμε την ευκαιρία να τις δούμε ποτέ στις αίθουσες.

Νίκος Τριανταφυλλίδης

Θεωρώ τιμή μου να συμμετέχω σε ένα θεσμό όπως αυτός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, αφού μου παραχωρεί το δικαίωμα να δείξω την ταινία μου σε συναδέλφους και θεατές και να τη μοιραστώ μαζί τους. Δεν είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι το μεγάλο πρόγραμμα του Φεστιβάλ αδικεί τις ελληνικές ταινίες. Να δοκιμαστές ανάμεσα σε τόσες ταινίες από τόσα μέρη του κόσμου βοηθάει, νομίζω. Είναι μια γόνιμη ανταλλαγή. Από την άλλη, ας υπάρχουν και λίγες μουρμούρες, αλοίμονο! Φεστιβάλ χωρίς διαπλοκές, γκρίνιες και πηγαδάκια δεν υφίσταται...

Βασίλης Βαφέας

Είναι μια ενδιαφέρουσα εμπειρία το Φεστιβάλ, όπως και να έχει. Υπάρχει φασαρία, σύγχυση, υπάρχουν σχόλια, ενστάσεις, χειροκροτήματα. Όλο αυτό το χάος, άλλοτε συμπαθητικό, άλλοτε εκνευριστικό, μου θυμίζει λίγο το *Traffic* του Ζακ Τατί, όπου τόσα πολλά συμβαίνουν, αλλά τίποτα δεν πάει καλά. Όπως πολλά πράγματα, αν δεις αυτό το χάος του φεστιβάλ από την κωμική του πλευρά, είναι ενδιαφέρον. Δεν παύει όμως να είναι προϊόν ενός γιγάντιου «τέρατος». Όπως έλεγε ο Χατζιδάκις, όταν το πρόσωπο του τέρατος δεν μας τρομάζει, τότε μάλλον είμαστε μέρος του τέρατος. Αυτό αφορά όλους μας. Πρέπει να δούμε τις αδυναμίες, να κάνουμε προτάσεις με διάθεση κριτικής και αυτοκριτικής. Χρειάζεται όμως και λίγη φαντασία. Όχι μόνο γκρίνιες. Χωρίς φαντασία θα γίνουμε σίγουρα μέρη του τέρατος.

Άλαν Νίμπλο, παραγωγός του *Human Traffic*

Το Φεστιβάλ; Εξαιρετικό! Και η συμμετοχή του κοινού καταπληκτική. Σχεδόν φοβήθηκα όταν είδα την αίθουσα τόσο γεμάτη... Δεν το περίμενα να είναι τόσο ζεστό... Γι' αυτό είναι τα φεστιβάλ. Και γι' αυτό κάνουμε ταινίες.

Αντονέλα Κόστα, ηθοποιός του *Γκαράζ Ολίμπο*

Το φεστιβάλ υπήρξε πολύ σημαντικό για μένα. Η Ελλάδα είναι μια χώρα με ιστορία παρόμοια με της Αργεντινής όσον αφορά στην στρατιωτική δικτατορία, που είναι και το θέμα της ταινίας στην οποία παίζω. Το εκπληκτικό; Θα είναι η πρώτη και τελευταία φορά που θα δω το *Γκαράζ Ολίμπο* απέναντι από τους πρόποδες του Ολύμπου.

Απολογισμός του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Μόνος μάρτυρας πλέον των όσων επί 10 ημέρες δραματίστηκαν στην τελευταία διοργάνωση, η αύρα που διαπνέει τους χώρους στο λιμάνι και βέβαια το ΟΛΥΜΠΙΟΝ, η έδρα του Φεστιβάλ στην πλατεία Αριστοτέλους. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης άφησε για πάντα πίσω του τα σαράντα του χρόνια και βαδίζει καλύτερο, μεγαλύτερο και περισσότερο καταξιωμένο παρά ποτέ, σε διεθνές επίπεδο, στην πέμπτη δεκαετία της πορείας του.

- Δεν είναι μόνο η αύξηση στην προσέλευση του κοινού: οι θεατές που έφτασαν τις 68.000, έναντι 60.000 κατά την περσινή διοργάνωση.
- Δεν είναι μόνο η αυξημένη ανταπόκριση των πρακεκλημένων, ελλήνων και ξένων, να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις του 40χρονου θεσμού, ούτε και οι θετικές εντυπώσεις που αποκόμισαν και μετέφεραν, φεύγοντας, στα στελέχη της διοργάνωσης. Συγκεκριμένα, οι Έλληνες διαπιστευμένοι ξεπέρασαν τους 900, εκ των οποίων φιλοξενήθηκαν στη Θεσσαλονίκη περί τους 500, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που μετέβησαν και διέμεναν στην πόλη για τις ανάγκες του προφεστιβαλικού αφιερώματος "Ελληνική Ματιά" για τα 40 χρόνια του Φεστιβάλ. Από το σύνολο: οι 86 ήταν σκηνοθέτες και πάνω από 200 οι δημοσιογράφοι. Στους 219 έφτασαν οι ξένοι προσκεκλημένοι του Φεστιβάλ, που προέρχονταν από 37 χώρες του κόσμου. Από αυτούς, οι 26 ήταν σκηνοθέτες από 22 χώρες και οι 86 δημοσιογράφοι από 31 χώρες.
- Δεν είναι ούτε και η έντονη ζήτηση που εκδηλώθηκε, για την απόκτηση της κάρτας μέλους του Φεστιβάλ. Κάρτα που εξασφαλίζει παροχές, όχι μόνο κατά τη διάρκεια της δεκαήμερης διοργάνωσης, αλλά και καθ' όλη την κινηματογραφική σεζόν, στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ. Μέχρι στιγμής, τα εγγεγραμμένα μέλη του ανέρχονταν περίπου σε 900.
- Είναι η όλη εντύπωση που αποκόμιζε και ο απλός κάτοικος ή επισκέπτης της Θεσσαλονίκης, όχι απαραίτητα φανατικός σινεφίλ, καθώς περιδιάβαινε στην περιοχή από την πλατεία Αριστοτέλους έως στο πλακόστρωτο που οδηγεί στις Αποθήκες της Προβλήτας Α. Έως και τις πρώτες πρωινές ώρες, θεατές ανάμεσα σε φίλους των εικαστικών τεχνών, σε θαμώνες του καφέ-μπαρ στην Αποθήκη Γ, μαζί με απλούς περαστικούς που τριγυρνούσαν, είτε από περιέργεια είτε με στόχο να αδράξουν κάτι από την σπάνια ομορφιά της φθινοπωρινής Θεσσαλονίκης, δημιουργούσαν την μυρμηγκοκωλιά της 40ης διοργάνωσης.
- Είναι και η δυνατότητα που δόθηκε στο καθαρά κινηματογραφικό κοινό, να πάρει μια ιδέα από τα τεκταινόμενα και τα σύγχρονα ρεύματα στο παγκόσμιο κινηματογραφικό χωριό. Να συνενερευθεί με παράγοντες του κινηματογραφικού χώρου και σινεφίλ από ολόκληρο τον κόσμο, να ανταλλάξει ιδέες και απόψεις, ανοίγοντας μια νέα προοπτική στην οπτική του. Παρότι το πρόγραμμα ήταν στο σύνολό του μικρότερο από ό,τι σε προηγούμενες διοργανώσεις, οι πάνω από 150 ταινίες, μεγάλου και μικρού μήκους, ξένες και ελληνικές παραγωγές που προβλήθηκαν, μέσα σε μόλις 10 ημέρες, κάθε άλλο παρά θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν αμελητέα ποσότητα. Οι προβολές έφτασαν τις 352, και σε αυτές προστέθηκαν άλλες 62 δημοσιογραφικές. Φετός άλλωστε, ίσως και για πρώτη φορά, η κρίση των επιτροπών συνέπεσε εν πολλοίς με την προτίμηση του κοινού.

Σημαντικό μέρος της επιτυχίας του 40ου Φεστιβάλ οφείλεται στη βελτίωση του οργανωτικού του σκέλους, σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές. Όπως και στις αναμφίβολες ποιότητες του χώρου που το φιλοξένησε το 1999, της Προβλήτας Α. Παρότι, τόσο σε ό,τι αφορά τη διοργάνωση όσο και στους χώρους, τα προβλήματα δεν έλειψαν, ο τελικός απολογισμός μπορεί να χαρακτηριστεί θετικός.

Το κυριότερο πρόβλημα από οργανωτικής πλευράς εντοπίζεται στο νέο σύστημα έκδοσης εισιτηρίων. Η πρώτη, πειραματική εφαρμογή του, συνοδεύτηκε από τεράστιες ουρές στα εκδοτήρια των εισιτηρίων, από παράπονα και διαμαρτυρίες θεατών και προσκεκλημένων, όχι άδικα τις περισσότερες φορές, και από μία αμηχανία -θα έλεγε κανείς- των στελεχών της διοργάνωσης να βρουν άμεσα τρόπους για την διευθέτηση του ζητήματος. Πάντως, ένας μικρός απολογισμός και μια ενδοφεστιβαλική κριτική, έστω και ύστερη, εξήγαγε το εξής συμπέρασμα: η 41η διοργάνωση θα πρέπει να αποκτήσει άλλη μία αίθουσα αλλά και περισσότερα εκδοτήρια, εξειδικευμένα μάλιστα στην εξυπηρέτηση των επιμέρους αναγκών των προσκεκλημένων, των διαπιστευμένων του τύπου και του κοινού.

Οι νέοι χώροι στην Προβλήτα Α, μπορεί να αποτέλεσαν τα ατού της φετινής διοργάνωσης, ωστόσο επιφύλαξαν και αρκετά απρόοπτα στους διοργανωτές. Η ουσιαστικά επίσημη πρώτη λειτουργία των κινηματογραφικών αιθουσών και των λοιπών χώρων συνοδεύτηκε από σημαντικά προβλήματα, κυρίως τεχνικής φύσης. Προβλήματα στην ποιότητα των προβολών, την αφόρητη ζέση στις αίθουσες αλλά και στον όροφο της Αποθήκης Γ, που επηρέασαν αρνητικά την διάθεση του κοινού και σήμαναν πολλάκις συναγερμό στους κόλπους των υπευθύνων. Ωστόσο... τέλος καλό όλα καλά. Αλλωστε, κύριο μέλημα των ανθρώπων του Φεστιβάλ για την επόμενη διοργάνωση, θα είναι να απαλειφθούν τα προβλήματα αυτά.

Σε ό,τι αφορά αυτό καθ' εαυτό το οικονομικό σκέλος του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, έχει ως εξής: Ο προϋπολογισμός του παρέμεινε στα 450 εκατομμύρια δραχμές, όσο ήταν δηλαδή και στην προηγούμενη διοργάνωση. Η επιχορήγηση από το Υπουργείο Πολιτισμού ανήλθε στα 225 εκατομμύρια. Το Φεστιβάλ εξασφάλισε 150 εκατομμύρια από χορηγίες, ενώ το υπόλοιπο ποσό των 75 εκατομμυρίων καλύφθηκε από ίδια έσοδα.

Μαρία Ναλτσatzιάδου
υπεύθυνη γραφείου τύπου

ΠΡΩΤΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ 40ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ταινίες μεγάλου μήκους	135 (οι 30 ελληνικές)
Ταινίες μικρού μήκους	19 (οι 4 ελληνικές)
Προβολές	352 (και 62 δημοσιογραφικές)
Σκηνοθέτες	112 (86 Έλληνες, 26 ξένοι)
Ξένοι φιλοξενούμενοι	219 (οι 86 δημοσιογράφοι)
Χώρες	37
Έλληνες διαπιστευμένοι	900 (οι 200 δημοσιογράφοι)
Έλληνες φιλοξενούμενοι	500 (οι 70 δημοσιογράφοι)
Θεατές προβολών 1999	68.000 (1998: 60.000)
Κάρτες μέλους 1999-2000	900

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 40ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Προϋπολογισμός	450.000.000
Καλύπτεται από:	
1. Επιχορήγηση ΥΠΠΟ	225.000.000
2. Χορηγίες	150.000.000
3. Ίδια έσοδα	75.000.000

ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

- **Χρυσός Αλέξανδρος**
Βραβείο Καλύτερης Ταινίας
με χρηματικό έπαθλο 12.500.000 δραχμές
στην ταινία ΧΙΖΗΑΟ / ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ
του Zhang Yang, Κίνα
- **Αργυρός Αλέξανδρος**
Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής
με χρηματικό έπαθλο 7.500.000 δραχμές
στην ταινία GARAJE ΟΛΥΜΠΟ/ΓΚΑΡΑΖ ΟΛΙΜΠΟ
του Marco Bechis, Ιταλία-Γαλλία-Αργεντινή
- **Βραβείο Σκηνοθεσίας**
στον JUSTIN KERRIGAN για την ταινία
Human Traffic, Μεγάλη Βρετανία
- **Βραβείο Σεναρίου**
Εξ ημισείας στους
ΑΤΕΦ ΗΕΤΑΤΑ για την ταινία του
Al abwab al moghlaka / Κλειστές Πόρτες,
Αίγυπτος

- και LAURENT CANTET και GILLES MARCHAND
για την ταινία Ressources Humaines/Ανθρώπινοι
Παράγοντες του Laurent Cantet, Γαλλία
- **Βραβείο Α' Γυναικείου Ρόλου**
στην SAWSAN BADR
για το ρόλο της στην ταινία
Al abwab al moghlaka / Κλειστές Πόρτες
του Atef Hetata, Αίγυπτος
- **Βραβείο Α' Ανδρικού Ρόλου**
στον JEAN - PIERRE DARROUSSIN
για το ρόλο του στην ταινία
Qui Plume la Lune? / Ποιός μαδάει το φεγγάρι;
της Christine Carrière, Γαλλία
- **Βραβείο Καλύτερης Καλλιτεχνικής Επίτευξης**
στην ταινία NAVRAT IDIOTA / Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΗΛΙΘΙΟΥ του Sasa Gedeon, Ουγγαρία
- **Ειδική Μνεία της Επιτροπής**
Στον ηθοποιό PADDY CONNOR
και στον διευθυντή φωτογραφίας TERRY STACEY
Για την ταινία The Dream Catcher
του Ed Radtke, ΗΠΑ

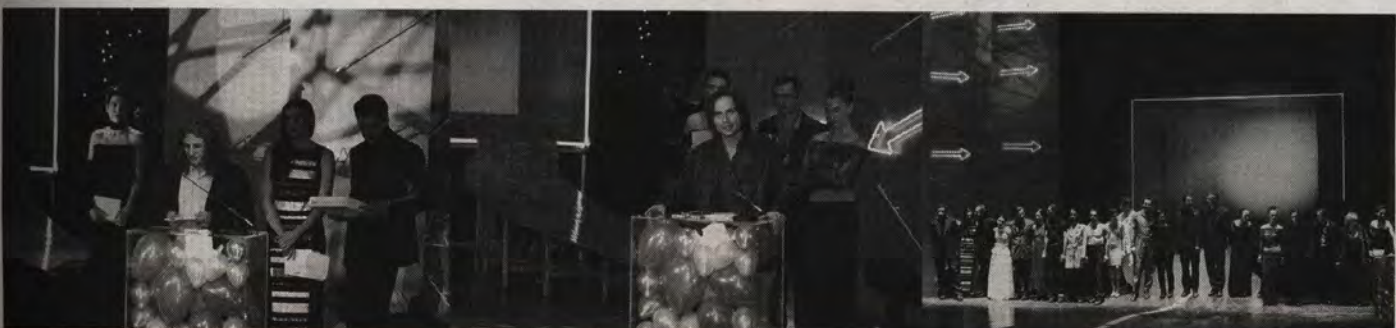
ΚΡΑΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 1999

- ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ**
- **Πρώτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας**
στην ταινία Peppermint του Κώστα Καπάκα
 - **Δεύτερο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας**
στην ταινία Το καναρινί Ποδήλατο
του Δημήτρη Σταύρακα
 - **Τρίτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας**
στην ταινία Η Εαρινή Σύναξις των Αγοφυλάκων
του Δήμου Αβδελιώδη
 - **Πρώτο βραβείο ταινίας τεκμηρίωσης**
ή ταινίας κινουμένων σχεδίων
στην ταινία τεκμηρίωσης Νυχτολούλουδα
του Νίκου Γραμματικού
 - **Δεύτερο βραβείο ταινίας τεκμηρίωσης**
ή ταινίας κινουμένων σχεδίων
στην ταινία τεκμηρίωσης Ιδαίου Μύθοι
του Λευτέρη Χαρωνίτη
- ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ**
- **Βραβείο σκηνοθεσίας**
στον Δήμο Αβδελιώδη για τη σκηνοθεσία
της ταινίας Η Εαρινή Σύναξις των Αγοφυλάκων
 - **Βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη**
στον Κώστα Καπάκα για τη σκηνοθεσία
της ταινίας Peppermint
 - **Βραβείο σεναρίου**
στον Κώστα Καπάκα για το σενάριο
της ταινίας Peppermint
 - **Βραβείο ερμηνείας πρώτου ανδρικού ρόλου**
στο Δημήτρη Αλεξανδρή για την ερμηνεία του
στην ταινία Το Καναρινί Ποδήλατο
 - **Βραβείο ερμηνείας πρώτου γυναικείου ρόλου**
στην Άννη Λούλου για την ερμηνεία της
στην ταινία Peppermint

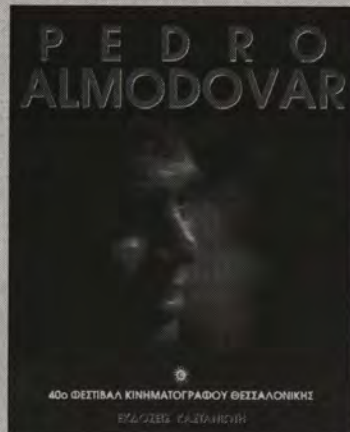

- **Βραβείο ερμηνείας δεύτερου ανδρικού ρόλου**
στον Τάσο Παλαντζίδη για την ερμηνεία του
στην ταινία Peppermint
- **Βραβείο ερμηνείας δεύτερου γυναικείου ρόλου**
στην Δήμητρα Χατούπη για την ερμηνεία της
στην ταινία Χώμα και Νερό
- **Βραβείο φωτογραφίας**
στον Άρη Σταύρου για τη φωτογραφία
στην ταινία Ο Βυσσινόκηπος
- **Βραβείο σκηνογραφίας**
στο Διονύση Φωτόπουλο για τα σκηνικά
στην ταινία Ο Βυσσινόκηπος
- **Βραβείο μουσικής**
στον Παναγιώτη Κаланτζόπουλο για τη μουσική
στην ταινία Peppermint
- **Βραβείο ήχου**
στον Μαρίνο Αθανασόπουλο για τον ήχο
της ταινίας Peppermint

- **Βραβείο μοντάζ**
στον Τάκη Γιαννόπουλο για το μοντάζ
στην ταινία Peppermint
 - **Βραβείο ενδυματολογίας**
στον Διονύση Φωτόπουλο για τα κοστούμια
στην ταινία Ο Βυσσινόκηπος
 - **Βραβείο μακιγιάζ**
στην Θεανώ Καπνιά για το μακιγιάζ
στην ταινία Peppermint
- ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ**
- **Πρώτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας**
ή τεκμηρίωσης ή κινουμένων σχεδίων
στην ταινία Αμερικάνος του Χρήστου Δήμα
 - **Δεύτερο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας**
ή τεκμηρίωσης ή κινουμένων σχεδίων
στην ταινία Αμέρικα του Σάββα Καρύδα
 - **Τρίτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας**
ή τεκμηρίωσης ή κινουμένων σχεδίων
ισομερώς στις ταινίες Αψίδες του Σπύρου Διαμα-
ντή και Ήταν ένα μικρό Τραϊνάκι της Σοφίας Δάντη
 - **Δέκα ισότιμα βραβεία ταινιών μυθοπλασίας**
ή τεκμηρίωσης ή κινουμένων σχεδίων στις ταινίες
1. Ο Ελκυστής του Μιχάλη Γαλανάκη
2. Η Ζωή είναι Βραχεία του Παναγιώτη Φαφούτη
3. Καμουφλάζ του Νίκου Σταμπουλόπουλου
4. Παταγωνία του Ηλία Γιαννακάκη
5. Λες και τρώγαμε στην Πομπήια
του Δημήτρη Πρίφτη
6. Το Τραγούδι των Πορτοκαλιών του Γιάννη Λεοντάρη
7. Δωδεκαήμερο του Χριστόφορου Σωτηράκου
8. Η Αλληλουχία των Κήπων του Αχιλλέα Κυριακίδη
9. Θα ταίσεις το ψάρι μου; του Πιέρου Ανδρακάκου
10. Ο φωτογράφος, ο άνθρωπος...
του Γιάννη Σκοπετέα

Εκδόσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

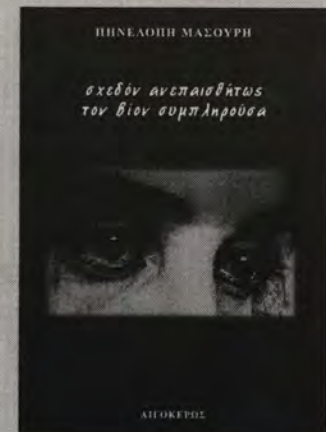
8.000 δραχμές

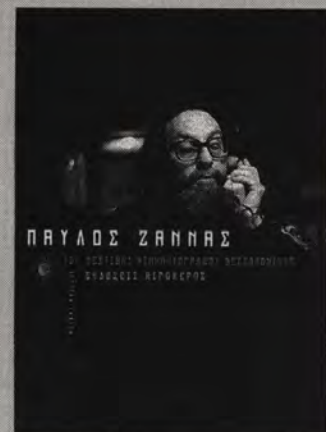
4.000 δραχμές

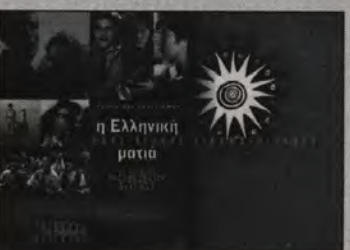
15.000 δραχμές

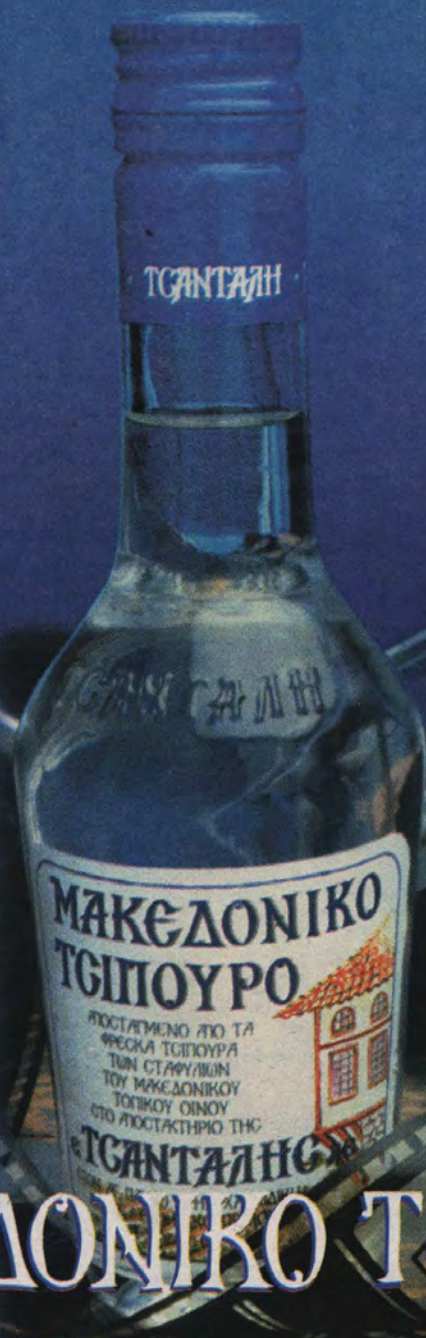
4.000 δραχμές

4.000 δραχμές

2.500 δραχμές

σταγυμές
αυθεντικές

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΤΣΑΝΤΑΛΗ

το αυθεντικό

info station

ΔΩΜΑΤΙΟ
Μ Ε Θ Ε Α

internet access

δωρεάν email

online gaming

scanning, printing services

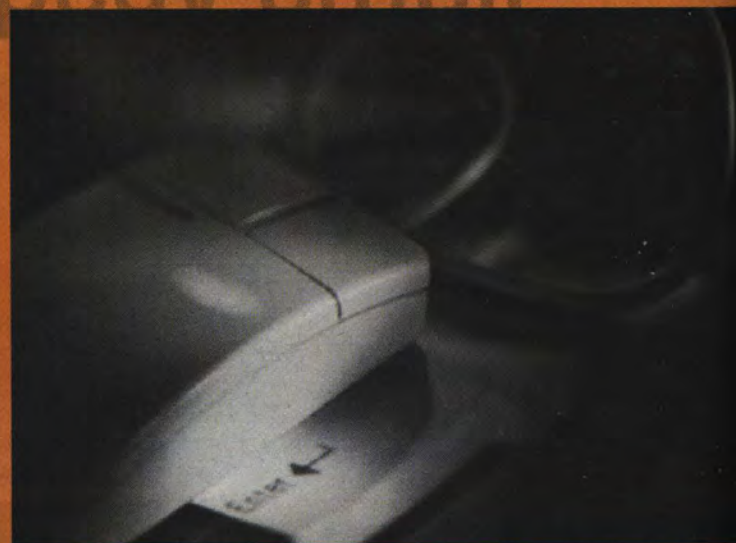
web design

chatting, net meeting

real audio MP3

σεμινάρια, εκδηλώσεις, παρουσιάσεις

δωρεάν email

SIGMANET
κέντρο πληροφορικής

Βενιζέλου 59, τηλ. 261700 (4 γραμμές) fax 230222